

pr. 1,000 Stkr. skattefri. Den højtærede Finansminister anmodes om at læse Ændringsforslaget en Gang til, saa vil han se, at det Forslag, vi har stillet, er hans eget Forslag fra Folketinget, kun med Forandring af Sætserne. Da den højtærede Minister havde alle Cigarer med i sit Forslag, og da den Gang ikke de Cigarer var fritagne, som siden er blevet fritaget i Folketinget, vil Ministeren se, at ogsaa vi har alle Cigarer med; vort Forslag vil derfor give adskilligt mere, end Ministeren gør Regning paa, og naar den højtærede Minister erkender dette, vil han maaske se mere velvilligt paa vort Ændringsforslag og maaske kunne slutte sig dertil.

Den højtærede Minister mente, at Forbruget ikke vilde aftage. Men hvad er da Grunden til, at man i Folketinget med den højtærede Ministers Tilslutning fritog Cigarerne under 9 Kr. pr. 1,000 Stkr. for Afgift? Var det ikke for at formindske Arbejdsløsheden, det vil sige opretholde Salget af Cigarer i større Omfang?

Den højtærede Minister udtalte endvidere, at § 27 var Hovedhjørnestenen i hele denne Overenskomst. Det var den, som betingede det ene Partis Tilslutning til disse Skattelovforslag. Jeg kan godt forstaa, at man fra det Partis Side har lagt overordentlig Vægt paa § 27, og at det er en Hovedhjørnesten for dette Partis Virksomhed i Fremtiden. Det gælder jo nemlig blot om at faa Foden indenfor Døren, saa er den ikke saa let at faa skubbet udenfor igen. Og her kan jeg ikke andet end lykønske Socialdemokratiet til det udmærkede Resultat, det har opnaaet ved Gennemførelsen af § 27, ved at gennemtrumfe dette Krav overfor de andre Partier. Ved § 27 slaas det jo fast, at naar en Statsforanstaltning, i dette Tilfælde en Skattebyrde, kommer i alt Fald en vis Klasse af Samfundsborgere paa tværs — det gælder jo ikke alle —, skal der ydes Erstatning derfor. Man skaber herved et Privilegium for Arbejderne i denne Branche; men det er ogsaa kun for Arbejderne, for dem, der er inde under Fagorganisationen; alle Fagets andre Medhjælpere og de, der ellers er beskæftigede i Faget, faar jo ikke noget. Saaledes vil det naturligvis ogsaa stille sig i alle lignende Tilfælde. Men det er et Privilegium, der fremtidig indføres for Fagarbejderne, at de bliver statsunderstøttede under en ganske særlig og formodentlig for dem mere tiltalende Form. Der foreligger ikke nogen Nødvendighed for at indsette en saadan Paragraf i Lovforslaget. Den Hjælp, som ifølge § 27

skal sikre de paagældende imod Trang, er ikke nødvendig. Den højtærede Indenrigsminister har jo for nylig i det andet høje Ting fremsat Forslag om en ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse; hvorfor kan disse Arbejdere ikke faa noget af den? Jeg skulde mene, at de ogsaa maatte komme i Betragtning i Henhold til denne Lov og dermed være sikrede imod at lide Nød. Men det ser jo ud, som om man skal have to forskellige Slags Understøttelser, den ene mere fornem, maa jeg maaske sige, end den anden. Det bliver en Slags anden Klases Arbejdere, de, der skal ind under Arbejdsløshedskasseloven, medens Cigar- og Tobaksarbejderne favoriseres ved en ganske særlig Lovbestemmelse, hvorefter de faar en ekstra Ret overfor Statskassen.

Den højtærede Minister og ligeledes den ærede Ordfører (Dalsgaard) var jo inde paa, at man ikke skulde tage det saa højtideligt med den Vedtagelse af § 27, der nu vilde finde Sted; man havde jo sikret sig fra alle Sider, ikke alene har Venstrepartiet i det andet Ting taget Afstand fra denne Bestemmelse — som de gik med til — ved at udtale, at der skabtes intet Præcedens derved, men i dette Ting har jo det ærede Venstreparti gjort det endnu meget bedre. Man maa anerkende den store Dygtighed, den ærede Ordfører har lagt for Dagen, idet han ogsaa fik lukket Repræsentanten for det socialdemokratiske Parti — det ærede Udvalgsmedlem fra det radikale Parti gik jo gerne med, sagde Ordføreren — ind i det Selskab, som vedtog at udtale, at denne Bestemmelse ikke skulde skabe noget Præcedens. Jeg forstaaer dog ikke, at man kan faa sig selv til at gøre et saadant Skridt. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem, der repræsenterer Socialdemokratiet, kunde gøre Skridtet, thi for ham har det naturligvis ingen Betydning; men jeg kan ikke fatte, at man fra anden Side har kunnet gaa med dertil. Thi Gerningen er sket, naar dette Forslag er vedtaget, og den staar ikke til at ændre. Hvor meget ærede Medlemmers Navne end nu gælder i dette Ting og overfor deres Samtid, er det dog klart for os alle — det vilde jo ogsaa gælde, hvis det var noget, vi havde udtalt —, at i en kommende Rigsdag tillægger man ikke den Slags Udtalelser nogen nævneværdig Betydning. Der er ingen Medlemmer af de paagældende Partier, som i Fremtiden vil føle sig bundet ved en saadan Udtalelse. Det var en Overenskomst, bliver det udtalt. Overenskomster er for Resten ikke saa meget værd i vore Dage. Vi har jo set Traktater